

Els nostres masos

El Molinet (MOLÍ D'EN RIERES)

PER CRASH

Trobareu aquest mas a la vora del riu anant cap a Salzedella. Ací viuen deu persones que formen cinc famílies:

- Família Sancho- Puerta (Antonio i Teresa).
- Família Salas-Julian (Vicente i Hermínia).
- Família Salas-Esteve (Vicente i Vicenta).
- Família Ferreres- Lavernia (Vicente i Vicenta).
- Família Baixamà- Forés (Arturo i Pepa).

El més jove és Antonio Sancho, 56 anys i el més vell és avui Vicente Sales Serret, 81 anys.

Tenen telèfon públic (a la casa de Antonio Sancho), l'aigua ve del poble fa sis mesos i tenen llum desde fa 17 anys. Cada dos dies passa el panader de Salzedella, també passen el peixater de Peñíscola i el carnisser de Tirig. Ací la gent viu de l'agricultura (oliva, ametlla, garrofa i l'hort) que ho venen a la cooperativa, i també hi ha una granja.

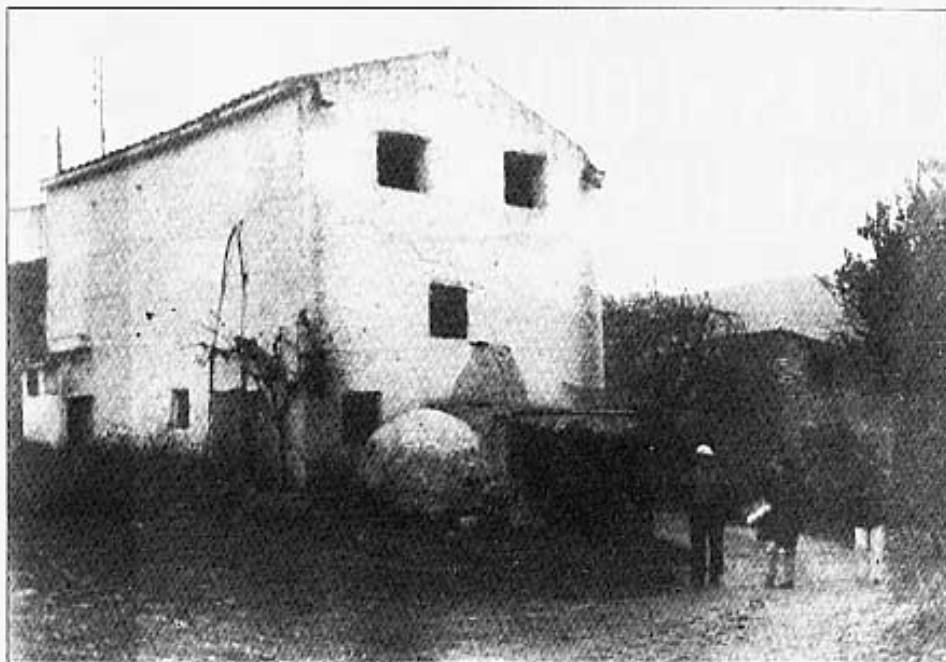
Aquest mas és molt conegut de tothom per la tradició d'anar-hi a dinar el dia de la joia. Es trova allí el molí d'en Rieres, un molí de farina, amb tota la seua mecànica en perfecte estat, encara que fa 25 anys que no es fa funcionar i ara hi viu allí una família de Castelló que hi va fer una restauració fa quatre anys.

La gent del mas aprofita la nostra visita per fer arribar a tothom un missatge preocupant:

- "La gent, principalment de Salzedella, venen a dinar a la vora del riu sense respectar el medi ambient, embrutant molt els voltants, i nosaltres després tenim que netejar totes les deixalles".

I encara més, una crida a l'Ajuntament:

- "Ací no passen a recollir la basura. Aquest lloc és molt bo-

nic i agradable, i per no embrutar-lo tenim que portar la basura dins del cotxe fins als contenidors. Aquesta preocupació quedaria resolta amb una mica de bona voluntat de l'Ajuntament".

Els vells s'animen a parlar, comenten anècdotes i recorden vells temps:

- "Abans la gent del poble ens feia sentir diferents als masovers, com qualsevol covarxi. Per aquest motiu el masovers avans només ens relacionavem amb nosaltres mateixos, fins i tot formant només parelles de masovers que ens coneixiem a diverses tavernes dels voltants: al cafè Baix Terra (de Paco Caresmar), al Mas d'en Rieres (Casa Tino) a Caseta Sella (de Isabelleta la Mora) i a l'Hostal del Blanco (de Pasqualet, pare de Matildeta)".

Ací al Molinet també hi han quatre cases restaurades per gent de Castelló, Barcelona i Benicarló que hi venen a passar els caps de setmana i les vacances.

Aquesta gent estan molt contents per l'acollida dels masovers, integrant-se i participant de la seua vida i costums. Tot això ho comenten als seus amics, animant-los a fer el mateix, així es van restaurant cases velles que quasi cauen. Si no fos per això el mas aniria morint poc a poc.

Ha estat molt agradable parlar amb aquesta gent, amable i oberta. A més, avui he gaudit al mas d'una antiga tradició familiar: la matança del porc. Ha estat molt bonic veure com -alegres i units- feien botifarres a la vora del foc. Tota una festa.

Aquesta gent ha sabut disfrutar del progrés sense perdre l'encant de les velles costums.

